

CHANSON MARI-LOUIS

VAR DON : FANTIC COANT

Me ho ped Bretonnet, da laquat ho speret
Da glevet eur Chanson a neve composet,
Zo gret da zaou zen yaouanc, var don Fantic Coant,
A so eun ton charmant evit an dud yaouanc.

Cavet meus eur sujet da ober eur chanson,
Gret da zaou zen yaouanc n'eur garie a galon
Composet d'ar garante certen e oa entrese :
Constant e voan da vervel an eil evit eguile.

An daou zen-ma a ro d'an oll tud da velet
Ar garante barfet a dleon da gavel,
Evel ma no ordrenet gant an autrou Doue,
M'ar ho oll garante an eil evit eguile.

Ne gredan quiet e ve sur cavet er bed man
Eur plac'h hag a rafe evel e deus gret houman,
A guitafe e moyen, c'herent hag e c'hanton,
Evit mont d'ar bresel da heuill e guir mignon.

Hi a vo ar rouanes eus ar merc'het yaouanc,
A gomser anhesi en pevar c'horn ar Franç :
Non nemet eur baysantes, a so casset d'ar pales ;
Zo presantet d'ar Roue ive d'ar Rouanes.

Hi so fourdilisen ann oll merc'hed yaouanc,
Couls en e honestis vel en e c'hompotamiant :
Zo bet eis vloas er brezel e servich ar Roue,
Guisquet vel eur soudard, den ne anaveye.

Hag ouspen an dra se, e vije o repos,
Gant e brassa mignon hi a gousque bep nos,
Epad eis bloas antier eo bet gantan en arme,
Ha bep nos e gousque gantan eus e goste.

Hag a botret yaouanc a so bet glac'haret,
E fiont er merc'hel so n'em gavel tromplet !
Pa sonjent bea caret, e vijent abandonnet,
E chome glac'haret hag ive chagrinet.

Houma ne deus quiet gret vel a ra ar seurt se :
Hi e oeus d'alc'het mad certen d'he c'harante,
Da Yannic, e amonrous, a gare e guir galon,
Contant oa da vervel evit e guir mignon.

Guelomp eta Mari, guelomp an occasion
A vo bei cos dec'h-ho da guittat ho canton
N'oa nemet ar garante ho pao evit ho mignon,
Hac a voa sur gravet ebars creis ho çalon.

Pa vije an daou zen-ma d'ar zul en ho farres,
N'eur gavent assembles da barlant alies ;
Eur garante ar vrassa a oa certen etrese ;
Vel ma clefot er fin, oa bras o amitie.

Eun desir vras ho doa, ma bermetje Doue
E vijent unisset an eil gant eguile ;
Urs ar Roue empeche, ne fote nemet eis de
Pa deuas an ordrenañ da servich ar Roue
D'ar zul en oferen bref e rannas e c'halon.
Pa gleo an ordrenañ a lenne ar Person ;
Ha c'hui gleo, emezan, cetu ama an ordrenañ
E ranque a soudardet evit ar Roue Franç
Ha permetet e ve eme an den yaouanc,
E ve ret din quittat eur vignones ker coant !
Eur vignones a garant gant kement a garante,
Hag a rancan quittat evit mont d'an arme !

E sorti ar vered e rancontras e blac'h,
E galon chagrinet ha goal glac'haret bras,
Petra c'heus-te, emesi, me vel out chagrinet,
Allas ! va mignones, o quittat a vo ret !...
Lennet e an ordrenañ evit a zoudardet ;
Me garfe birviquen n'am bize o quelet
Allon va mignon ker, eme ar plac'h neuze.
Neus quiet a zize nor e servich ar Roue,
Mar bes soudard vaillain ha non pas eur poltron,
Te vo recompancet gant ar Roue Bourbon.

Contant e ven Mari, da vont sur d'ar brezel
Penevert ma e ret, va douç, o tilezel ;
Ia me a ve contant da varvel en arme
Ma c'halfen souçonnî verc'h infidel din-me.

Me a vel va mignon, benos sur em c'hares,
Ne golli quiet da boan ; me a vo da vestres
Ne vanc quiet da scrifa din pa vi en da regimant,
Ha te velo neuze querquent va santimant.

Dalit Mari-Louis, cetu eud diamant,
A zo en aour melet, a roan dec'h en presant,
Zo test d'ar garante e mus, va douç, evidoc'h ;
Birviquen va mestres, ne garin nemedoc'h.

Partiat'ra neuse da vont d'e regimant.
Vardro daou vis goude e scrif d'e vestres coant
*Me a zo em regimant contant vel eur Roue ;
Mes ho quelet, va douç, a garfen, va Doue.*

Querquent vel ma clevas e voa er regimant,
Hac hi monet d'he fres da guemeret arc'hant ;
Quemer a ra tri c'hant scoet, mont a ra da Bors Louis,
Goude bea guisquet habillamant bourc'his,
Querquent e man en hent evit mont da Naonet,
E lec'h ma voa Yannic, e mignon angaget.
Pa voe ta eruet er gaer an Naonet
Comz eus ar c'habiten ractal e deus c'hoantet,
Bonjour, Autrou, amezi, a c'houi a aneojfe
Eun den a so contant da zervich ar Roue.

Evel me voa guisquet e guis eun den yaouanc,
Ractal voe angaget ebars er regimant ;
Ha tri deves goude voe laquet en faction
Dirac ar c'hordegard ma voa e guir mignon,
Neuse er saludas gant eur guir reverañç,
Evel ma a dleet da eur zoudard a Franç.
Hac er memes nosves eus e goste e couscas,
Hep cavet ne soupçon e voa ousman eur plac'h.

Guelit ar garante eus an daou zen yaouanc ;
Epad eis vlas entier m'int bet er regimant,
Biscoas essur na zouetas e voa ouman e vestres,
Hac e vije bemnos cousquet eus e gostes.

P'oe eru an amser d'a gavet e c'honje,
Hac hi mont da gavet e c'habiten eun de :
Cetu echu va amser, Autrou, roit d'in va c'honje,
Evit ma zint d'ar gaer goude servich ar Roue.
Me a c'houlen ouzoc'h c'hoas sur zoudard yaouanc,
Zo echu e amser ebars o regimant.

Zo va c'hamarad guele a garan a wir galon,
Evit ma imp hon daou assembles d'hor c'hantan
Neuse ta ar c'habiten a zinas daou gonje,
Evit distrei d'o pro goude servich ar Roue,
Evel ma yent gant an hen, hi a goane goal gre :
Allon, ni so tost d'hor bro, va douç va c'harente.

Pa voent eru tost d'ar bourg, quent entren en o c'hær,
Hac hi da lavarat neuse d'e zervicher :
Ne c'heus-te quet er vao-mam, emëni, eur vestres coant,
A behini e comzes pa voas er regimant ?

Allas ! eo-da, emean, n'eur sqei var e galon.
Ne meus sur er vro-mam, ma douçic Marion.
Zo caus on gla'haret oll aboe m'on angaget :
Tremenet e an vlas ne mous i puet guelet.

Te a lavar gaou, emei ; sel ervat ouzon me
Me a so Mari-Louis, da zouç, da garante,
A so bet epad eiz vlas eus da heuil en arme,
Ac a so bet bomnos cousquet eus da goste.

Ha te vel, va mignon, aman an diamant
A poa de roet din guet mont d'ar regimant ?
A voa test d'ar garante a lares poa evidon-me :
Guelet ec'h eus certain maus evidout ive.

Perac eta Mari, pa voa er regimant
E lezes va c'halon en glac'har en tourmant ?
Rac me meus da garet certain dre guir garante,
Mes mui a caran c'hoas sur an Autrou Doue.

Allon ta, va mignon, demp da di ar Person ;
Ha me a ya brema da ganta va rêson :
Va c'hentel ze studiet, me an laquai estonet,
Martese biscoas plac'h n'en deus an bet spontet.

Allon, Autrou Person, eme Mari-Louis,
Hastit en em guempen da vonet d'an illis :
Ni so daou zoudard yaouanc o tont eus an arme,
Ha c'houi reng demesi an eil gant enuille.

Ha ! ha ! eme'r Person cetu eur c'hoari sot :
Biscoas n'om boat clevet e ve demet daou bot,
Nan, nan, eme'r Person, me scrifo d'an Escop
Qent ma vent oblijet da eureuji daou bot.

Dalit Autrou'r Person, cetu daou gonje mat,
Brema me ya d'ar guer evit chench va dillat :
Ni z'on daou eus ar baros, me a so Mari-Louis
Zo ganet er bourg-man, badeet en oc'h Ilis.

Ah ! ia eme'r Person, me voar piou out brema ;
Me rayo da eured, ne gousto di netra ;
Me a scriio d'ar Roue evidout Mari-Louis,
Ha te po an enor da vonet da Paris.

Pa voent bet demet, e scrifas da Paris,
Ar Roue a c'houl'en cass dean Mari-Louis :
Ne nemet eur baysantes, m'es mont a ra d'ar pales
Presantet d'ar Roue couls ha d'ar Rouanes.

Ha pa voe dirazan e presant e c'honje :
Ia, sir emesi, me so bet an arme ;
Gout a ran an exerciç ha mania ar zabren,
Ha laquat da dehel meur a a Iversourien.

Ar Roue mad nese nens hi recompancet,
Vel eur zoudard vaillant en devoa meritet,
Rac se merc'hed yaouanc, redit oll d'an arme,
Hac o po recompañç ive gant ar Roue.

FIN